

**JUAN CAL
LA PEIXERA**

Correu electrònic: jcal@segre.com · Twitter: @jcalsegrecom · Facebook: www.facebook.com/juanca11/

País d'emigrants

FA TOT JUST cinc anys es comptaven per milers els ciutadans estrangers que arribaven a Lleida atrets per la febre de l'or immobiliària. En pastera, en autobús, en avió amb visat de turista; tots eren benvinguts perquè, com va dir un alt càrrec del ministeri de Treball en l'època de Zapatero, "tenen un efecte de fre en la inflació dels salaris". És a dir, que com que estaven disposats a cobrar menys per feines pitjors, el país mantenia la seua competitivitat malgrat l'alça escandalosa dels preus. Els ciutadans estrangers —que no mà d'obra barata— van arribar a ser, en algunes poblacions, el deu per cent del cens i això va suposar un canvi cultural i social de primera magnitud als carrers, als centres de salut, a les escoles, al qual encara no hem acabat d'acostumar-nos. I de sobte va arribar la crisi; els ciutadans estrangers no se'n van anar, tot i les previsions governamentals, i els nascuts aquí, formats als nostres col·legis i universitats, tampoc troben no ja una feina conforme amb la seua formació, sinó cap feina. Més de la meitat dels joves no troben un lloc de treball i, quan ho fan,

Més de la meitat dels joves d'aquest país no tenen feina i, quan en troben, són els més mal tractats de la cadena laboral

són els més mal tractats de la cadena laboral. Davant d'aquesta tessitura, la decisió és clara per a qualsevol jove: sortir d'aquest cercle viciós, buscar feina a l'exterior, allà on les oportunitats encara són possibles per a persones amb formació i capacitació professional. Gairebé 15.000 persones de Lleida han hagut de fer les maletes —que ja no són de cartró— per exercir una feina qualificada, i fins i tot ben remunerada, molt lluny d'aquí.

**CARME VIDAL HUGUET
CAFÈ DELS OMESOS**

Nou pontificat

DIUEN QUE deia el bisbe Pont i Gol, un home d'església fidel al país, tant o més bo que Angelo Giuseppe Roncalli, que el Concili Vaticà II va voler ser una obertura al món, i, alhora, una obertura als nous temps; que va voler acabar amb aquella Església segons la qual tot aquell que qüestionava el veredict d'un inquisidor era tingut per heretge; amb aquella Església que condemnava i amb la de la imposició. Però la més renovadora, d'Església, també diu que els papes posteriors a Joan XXIII n'han fet una lectura massa restrictiva, d'aquest esperit del Vaticà II. El cardenal Roncalli, durant el seu pontificat, va fer tot de gestos històrics cap a membres d'altres confessions cristianes i cap a membres d'altres religions. Després hi ha hagut un punt d'inflexió important. Joan XXIII va revolucionar la cúria, la va internacionalitzar; va oposar-se a aquell luxe de l'Església que ofenia la pobresa i va ser el primer papa que va abandonar el Vaticà per visitar els més desvalguts: malalts i presos.

El Cardenal Jorge Mario Bergoglio sembla que arriba al soli de Sant Pere com una alenada d'aire fresc. Però és gran. Els

gestos i les formes són, certament, el missatge. Francesc d'Assís, *il poverello d'Assisi*, va revolucionar l'Església medieval, i el papa Francesc, en el seu dia primer, ja no va voler canviar-se la creu de ferro quan el cerimonier pontifici la hi volia posar d'or, i en l'audiència amb els periodistes va manifestar el desig de com li agradaria no només una Església pobra, sinó una Església per als pobres. Però es va servir del condicional. I el verb és molt important. Per què? Doncs perquè és cert que evidència un desig personal; però no ho és menys, de cert, que també reflecteix la dificultat per aconseguir aquesta seva voluntat. Ignasi Aragay ens feia notar com el Sant Pare, si tingués confiança en la seva capacitat per canviar la institució, hauria dit, en sentit franciscà, que "l'Església ha de ser pobra i per als pobres"; i fins i tot que hauria pogut servir-se d'un cert realisme autocrític: "l'Església a partir d'ara es posarà al servei de la pobresa". En tot cas, el nou papat se'n presenta conservador en l'ètica, però senzill, discret i proper en l'estètica. Canviaran les formes, sí; però, i els continuen?

SEGRE

DIARI SEGRE SLU

Robert Serentill Utgés
president.

Juan Cal Sánchez
director executiu.

Santiago Costa Miranda
director de redacció.

Joan Miras Muntadas, Anna Gómez i Marsol i Glòria Farré Lorente
subdirectors.

José Carlos Miranda Ester
i **Joan Martí Alegret** redactors en cap.

Seccions:

Leonard Delshams Valdés (fotografia), Anna Barcala Sirvent (disseny), José Carlos Monge Clemente (esports), Jordi Gabernet Castelló (comarques), Josep Grau Santemasses (societat) i Eva Martínez Muruaga (economia).

Secretària de redacció: Maria Terré i Guillaumet.

EDITORIAL

www.segre.com @redaccio@segre.com

El Sobirà, sense transport escolar

El transport escolar no va funcionar ahir al Pallars Sobirà després que el cent per cent dels taxistes que presten aquest servei secundessin la vaga convocada la setmana passada per reclamar el pagament d'uns serveis que no cobren des del mes d'octubre. En alguns casos, van haver de ser els pares els que van portar els seus fills als instituts i en d'altres, els alumnes es van quedar sense classes, de manera que a l'institut de Sort hi van faltar el 50 per cent dels estudiants i al d'Esterrí, el 20 per cent, encara que alguns, com els de València d'Àneu, van decidir anar a classe caminant. És comprensible que les 24 empreses que presten aquest servei exigeixin cobrar perquè el deute ja ascendeix a 450.000 euros i és lamentable que la Generalitat no hagi actuat més ràpidament per solucionar un problema que afecta la formació dels estudiants i que, a més, discrimina els alumnes de les zones rurals, que no disposen de les mateixes facilitats que els estudiants de les zones urbanes. En vista del pressupost de la Generalitat, no sembla una quantitat dissuasiva, i més quan els taxistes han prestat el servei contractat, i encara és més lamentable que hagin hagut de fer una jornada de vaga per arribar ahir a un principi d'acord que evitarà el manteniment de la protesta si es compleixen els compromisos de pagament per a la setmana que ve. S'hauria pogut forçar la negociació des que van anunciar la protesta i arribar a aquest mateix acord la vigília per evitar la vergonya que els alumnes del Pallars Sobirà no hagin pogut anar a classe perquè la Generalitat no paga. El més greu és que situacions semblants es donen en la majoria de comarques de Lleida, amb deutes acumulats tant en el transport com en el menjador escolar que en la majoria dels casos es remunten a l'últim trimestre de l'any passat i que fins ara han estat pal·liades per la bona voluntat de les empreses concessionàries i la mediació dels consells comarcals o els ajuntaments. Des de la Generalitat haurien d'entendre que els taxistes no poden suportar uns deutes com els que s'estan acumulant perquè han de sufragar totes les despeses sense cobrar per la feina i haurien de planificar els pagaments d'una forma més racional. Tots podem arribar a entendre els problemes financers de la Generalitat, però és qüestió de prioritzar i sobretot de no deixar alumnes sense classe per no haver atès pagaments per un servei contractat i prestat.

Antonio Herrera Dorado gerent d'impressió.

Josep Pon i Botarda cap de publicitat.

Eva Miranda i Cos cap d'administració.

Rosa Reig Crusells cap de relacions externes.

Carles Duran Codina cap de producció.

Joan Clivillé Figueras cap de manteniment.

Ferran Perdrix Sapiña cap de R+D.

Redacció, administració i publicitat: Carrer del Riu, 6. 25007 Lleida. Tel. 973 248 000. Tel. Club del Subscriptor 973 248 008. Fax redacció: 973 246 031. Fax publicitat: 973 229 076. Fax administració: 973 224 688. Ap. de correus: 543.

Planta d'impressió: Carrer de la Premsa, 2. 25660 Alcoletge. Tel. 973 196 600. Fax: 973 197 001.

Delegacions: LA SEU D'URGELL. Avinguda Pau Claris, 8 entresòl. Tel. 973 360 202. TÀRREGA. Xavier Santemasses (delegat). Governador Padules, 2. Tel. 973 310 414. MOLLERUSSA. Avinguda del Canal, 7. Tel. 973 603 772.

Dipòsit legal: L-1057-1997.

A LA XARXA

@FranciscoCanaba (Francisco Canabal)
«Ja està bé!! Una altra victòria! El Suprem declara nul·les les clàusules sòl de les hipoteques que no van ser transparents.»

@comasalex (Àlex Comas)
«Baixada del 7% en el preu de la llum? A veure si és veritat i es fa efectiva.»

@CarrascosaCris_ (Cris Carrascosa)
«L'arquebisbe ortodox de Xipre posa a disposició de l'Estat tot el seu patrimoni. Igual que a Espanya, oi?»

@MartaRiveraCruz (Marta Rivera Cruz)
«Escric discursos, organitza llunes de mel, fa gestions diplomàtiques... des de Método 3 no havia vist ningú tan treballador com Corinna.»

@ruselilla79 (Roser Carre)
«Sr. Mourinho: sap per què no serà vostè mai un dels grans? Perquè els grans saben guanyar però, fonamentalment, saben perdre.»

LES PERLES DEL DIA

«L'Administració treballa fora de la legalitat. No paga, i si ho fa, no compensa els endarreriments amb interessos»

MANEL BERNACHO
TRANSPORT ESCOLAR DEL SOBIRÀ

«Els acords de la PAC són un avanç cap a un equilibri de les ajudes al camp»

JOAN CABALL
COORDINADOR D'UNIÓ DE PAGESOS

«La sentència contra el català és com allò de les banderes. Perdem el temps en un tema ja normalitzat»

JOAN REÑÉ
PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ DE LLEIDA